

BERNAR BIFE

MARSELJSKA LUKA

BEZIMENI

Zašto dolazi taj čovek
 Sa zmijama u džepovima
 Stane svojom ogromnom senkom
 Na kristalne vaze
 I uporno hvata moj lik
 Uplašen na vodi

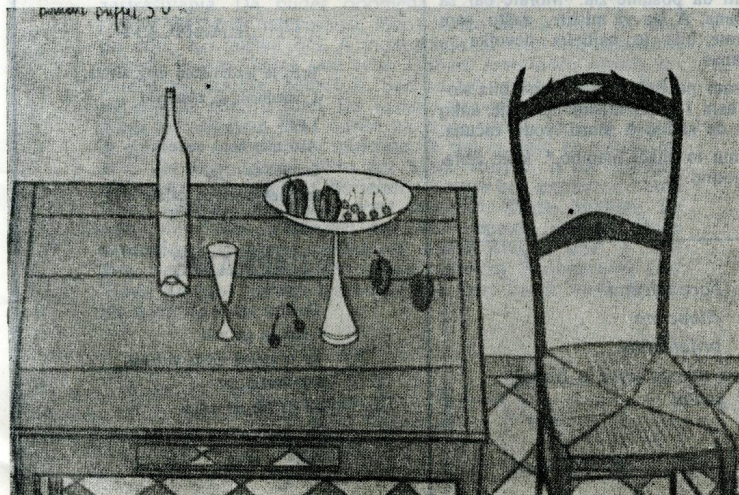
Zašto je on jednook
 I ima o bedru veliki nož
 Obučen je kao toreador
 A njegov skok je vreme
 Do pruge noći koja izrasta

Zašto je njegov dah
 Lisnati ciklon
 Koji oburvava šarene leptire
 A trag otisak belutka
 Nemušt za moje razgovore

Umreću kada sunce
 Nestane u poluseni
 Mrzim njegovo lepezasto oko
 Od minijuma.

BERNAR BIFE

MRTVA PRIRODA SA STOLICOM

Damjan MALEŠEV

RITUAL

Prvo su srne preskočile nebo
 Zatim je zemlja rodila dete od zlata
 Koje je iščezlo u zelenilu
 Na obronku vode ribe su odletele
 Sa smedjim providnim perajima
 Sunce se ogledalo u očima čoveka
 Koji je stajao go sa nožem
 Igra je počela od talasa
 Koji su ubili simfoniju pokreta
 I ludake ostale na nebu.

NOVI

Savremena

Ostende

I koji imaš bolesno dete u Ostendu,
 brate, ja branim svoja zadovoljstva protiv tebe;
 tri procenta koja grčevito tražiš od mene
 ne dam ih, a to je moje i tvoje pravo.

Ja znam da tri procenta za dete Ostenda
 znače banje i so i jod za ceo mesec
 A da li ti znaš, da ove pare za koje bogoradiš
 donose koncerte i popijeno vino u dvoje!

Neka se vrati bolesno dete u školu
 lekaru nezalici svog kraja!
 A ja ću imati umetnost, sebi potrebne knjige,
 te zlatne haljine, veličanstvene onom ko ih kupuje...

Ali ih čujem i bolje nego ti moj brate,
 te bronzane stubove nepravde,
 koji kao suma pod besom
 nepobedivi počinju da drhte!

Marcel THIRY

Mala oda

Drugi su pevali, stari okeanu,
 Tvojim velelepnošću, i tvom besu
 Protiv čoveka, rođenog iz zemlje,
 Koja razbija tvoj polet;

Drugi, basnoslovnim brodovima
 Jedreći, veličanstveni,
 Na tvojim valima od purpura i plamena
 Noseći zlato i mirnu. —

Ali ja, sa svojom frulom od pare,
 Stalno ću pevati
 O tvojoj pametnoj i ljuljavnoj lenjosti,
 Od koje se moje srce rastapa;

I ako volim tvoj zvučni glas,
 To je zbog toga što ne čujem više,
 Slušajući ga, nadolazeću plinju
 Vremena koje me guta.

Joseph FENSNY